

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Klaudia Meresta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2017r., 18 stycznia 2018r., 13 lutego 2018r. 27 marca 2018r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej –

sprawy:

1. **P. Z. (1) s. D. i J. z d. M. ur. (...) w O.,**
2. **M. K. c. A. i K. z d. K. ur. (...) w O.**
3. **K. B. (1) c. R. i R. z d. S. ur. (...) w O.,**
4. **M. A. s. S. i H. z d. N. ur. (...) w O.,**
5. **V. R. (1) c. S. i M. z d. L. ur. (...) w S.**

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 9 października 2015 r. w O. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) (...) im (...) z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22000 zł. poprzez przedłożenie w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo co miało istotne znaczenie dla uzyskania umowy pożyczki i w konsekwencji wprowadziła pracownika ww (...) w błąd co do faktycznych możliwości i zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb z art. 297§1 kk w zw z art. 11§2kk

nadto P. Z. (1) i M. K.

o to, że :

II. w dniu 4 października 2015r. w O. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 900 złotych wynikającej z umowy pożyczki nr (...) wprowadzając przedstawiciela (...) SA w błąd co do faktu zatrudnienia, osiąganych dochodów i faktycznych możliwości spłaty pożyczki oraz zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki

tj o przestępstwo z art. 286§1kk

I. na podstawie art. 66 §1 i 2 kk i art. 67§1i 3 kk postępowanie karne wobec P. Z. (1) warunkowo umarza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) wobec ustalenia, iż oba zarzucane mu przestępstwa z punktu I i II stanowią wypadek mniejszej wargi przestępstwa z art. 286§3 kk, nadto ustala, że w zakresie czynu z punktu I, iż użyli w ten sposób ,że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemne podrobione, nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie

netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czynu z art. 286§3kk w zb. z art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk - w zakresie czynu z punktu I, i z art. 286§3kk w zakresie czynu z punktu II, oraz orzeka obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 9483,20 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2015r. na rzecz(...) (...) im (...) z siedzibą w G., solidarnie z K. B. (1), M. A., V. R. (1) i M. K. płatne w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku,

II. oskarżonych K. B. (1), M. A., V. R. (1) uznaje za winnych dokonania zarzucanego im czynu z punktu I. z tym tylko, iż ustala, że użyli w ten sposób ,że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobionego i nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czynu z art. 286§1kk w zb z art. 297§1kk i art. 270 §1kk w zw z art. 11§2kk i za to z mocy art. 286§1kk w zb z art. 297§1kk i art. 270 §1kk w zw z art. 11§2kk opierając wymiar kary o art. 286§1kk w zw z art. 11§3kk skazuje ich na kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk, art. 73§1 kk art. 72§1pkt. 4 kk wobec M. A., V. R. (1) a na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§2 kk, art. 73§2 kk art. 72§1pkt. 1 kk wobec K. B. (1) wykonanie wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby oddaje ich pod dozór kuratora sądowego i zobowiązuje do wykonywania pracy zarobkowej lub nauki ,

IV. oskarżoną M. K. uznaje za winną dokonania zarzuczanych jej czynów i za to skazuje ją :

1. za czyn z punktu I z tym tylko, iż ustala, że podrobiła w celu użycia a następnie użyli w ten sposób ,że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobione nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czynu z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk z mocy art. 286§1kk w zb. z art. 297§1kk w zw z art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk opierając wymiar kary o art. 286§1kk w zw z art. 11§3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. za czyn z punktu II z mocy art. 286§1kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. Na podstawie art. 85§1i2 kk, art. 86§1kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie IV wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeka wobec M. K. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk, art.73§1 kk art. 72§1pkt. 4 kk wykonanie wymierzonej oskarżonej M. K. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby oddaje ją pod dozór kuratora sądowego i zobowiązuje do wykonywania pracy zarobkowej lub nauki,

VII. Na podstawie art. 46§1kk orzeka wobec K. B. (1) , M. A., V. R. (1) i M. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez solidarną zapłatę kwoty 9483,20 złotych na rzecz (...) (...) im (...) z siedzibą w G., solidarnie z P. Z. (1) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2015r.

VIII. Na podstawie art. 230§2 kk zwraca (...) oddział O. dowody rzeczowe w postaci – wniosku o przyznanie kredytu – (...), umowy pożyczki (...) harmonogramu spłat (...), deklaracji członkostwa (...), dyspozycji wypłaty przelewem (...), umowę o kartę płatniczą (...), wniosku o wydanie karty płatniczej (...) potwierdzenia przyjęcia wniosku (...), wniosku (...),

IX. Na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci kopi dyspozycji przelewu (...), kopi umowy o pracę (...), kserokopii dowodu osobistego (...),

X. Na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie (...),

XI. Na podstawie art. 230§2 kk zwraca (...) SA w W. dowody rzeczowe w postaci – wniosku o przyznanie pożyczki – (...), umowy pożyczki (...)

XII. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

XIII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. H. 672 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego P. Z. (1) wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 154,56 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia,

XIV. Na podstawie art. 627 kpk i art. 629 kpk zasądza solidarnie od K. B. (1), M. A., V. R. (1) i M. K. i P. Z. (1) na rzecz (...) (...) im (...) z siedzibą w G. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków pełnomocnika

Sygn. akt VII K 369/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W 2015 roku K. B. (1) przyjaźniła się z M. K.. W tym okresie P. Z. (1) zakochał się w K. B. (1). Mężczyzna w przeszłości uczęszczał do szkoły specjalnej i jest osobą sprawną społecznie i samodzielną, lecz łatwowierną .

W październiku 2015r. M. K. poprosiła P. Z. (1), czy weźmie dla niej pożyczkę w P.. Mężczyzna zgodził się.

W dniu 4 października 2015r. do mieszkania M. A. stawił się P. Z. (1). W mieszkaniu przebywała też M. K.. Stawiła się również przedstawiciel (...) SA A. S.. Na miejscu po uzyskaniu informacji, w jakiej wysokości kredyt ma się ubiegać - P. Z. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. zawarł umowę pożyczki (...) i doprowadził (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie 900 złotych. P. Z. (1) wprowadził przedstawiciela pożyczkodawcy w błąd do faktu zatrudnienia, wysokości osiąganych dochodów i faktycznych możliwości spłaty. Podał, iż pracuje jako kurier dostawca u M. B. i osiąga dochód miesięczny w wysokości 2200 złotych. Początkowo miał on ubiegać się o pożyczkę w kwocie 1700 złotych. (...) SA wyraziła zgodę na przyznanie mu jedynie kwoty 900 złotych. Na taką też kwotę została sporządzona przedmiotowa dokumentacja, podpisana przez wnioskodawcę. Składając swój podpis na wniosku o udzielenie pożyczki wymieniony zapewnił, iż zawarte w dokumencie dane są dokładne i prawdziwe. Informacje te miały istotne znaczenie dla podjęcia decyzji o jej udzieleniu.

Po uzyskaniu środków z pożyczki P. Z. (1) całość otrzymanych pieniędzy przekazał M. K. wraz z oryginałem dokumentacji. Zaciągnięte zobowiązanie zostało w całości spłacone przez M. K..

(dowód : wyjaśnienia P. Z. (1) k. 300v-301v, 137v-138, wyjaśnienia M. K. k. 146, 289v-300, 301v,)

W październiku 2015 roku K. B. (1) zapytała P. Z. (1), czy weźmie dla niej kredyt. Ten w tym okresie czasu nie pracował i pozostawał na utrzymaniu rodziców. Nie posiadał także znacznych wydatków. Będąc zaangażowany emocjonalnie w przedmiotowy związek z wymienioną zgodził się wziąć kredyt, zwłaszcza wobec czynionych zapewnień, iż wszystko zostanie opłacone terminowo, a ona potrzebuje pieniędzy.

Następnie K. B. (1) zapytała M. K., czy zna kogoś kto by wystawił pieczętkę na zaświadczeniu o zatrudnieniu potrzebnym do uzyskania środków z kredytu. M. K. poprosiła posiadającą firmę prywatną (...) P. (...) V. R. (2), aby zgodziła się użyć pieczętek firmowych, w celu wystawienia zaświadczenia do uzyskania pożyczki. Wymieniona zgodziła się, żądając w zamian zapłaty kwoty 5000 złotych.

W dniu 9 października 2015 r. M. K., K. B. (1), V. R. (2), M. A. i P. Z. (1) postanowili uzyskać pożyczkę.

Następnie M. K., K. B. (1), V. R. (2), M. A. i P. Z. (1) spotkali się w O. przy ul. (...) niedaleko (...) (...) im (...) oddział w O..

Na miejscu M. K. własnoręcznie wypisała zaświadczenie o rzekomym zatrudnieniu i zarobkach P. Z. (1) w firmie (...). Podrabiając podpis właścicielki firmy podpisała się jej imieniem i nazwiskiem na tym dokumencie.

Następnie P. Z. (1) wraz z K. B. (1) udali się do placówki (...).

Na miejscu P. Z. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K., K. B. (1), V. R. (2), M. A. poprzez przedłożenie w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobionego i nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo, co miało istotne znaczenie dla uzyskania umowy pożyczki czym wprowadzili pracownika ww (...) w błąd co do faktycznych możliwości i zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki i doprowadzili (...) (...) im (...) z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22000 zł.

Przy zawieraniu transakcji P. Z. (1) przedłożył oryginał zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie, nierzetelny i podrobiony przez M. K.. Okazał również umowę o pracę na czas nieokreślony w tej firmie.

Obsługująca transakcję z ramienia firmy (...) telefonicznie kontaktowała się na telefon służbowy wskazany w zaświadczeniu z V. R. (2) celem potwierdzenia faktu zatrudnienia osoby ubiegającej się o pożyczkę. Wymieniona potwierdziła dołączone przy zawieraniu umowy pożyczki zaświadczenie o zatrudnieniu P. Z. (1). Pracownica (...) -u zgodnie z obowiązującymi ja procedurami musiała potwierdzić, iż numer telefonu widniejący na zaświadczeniu należy do firmy, w której miał pracować pożyczkobiorca.

Wówczas V. R. (1) osobiście udała się do R. do domu i przywiozła niezbędne dokumenty, które przełożyła w biurze.

Po uzupełnieniu dokumentów wszyscy wymienieni oczekiwali na przydzielenie pożyczki.

Po uzyskaniu pożyczki P. Z. (1) otrzymał środki, które w całości przekazał K. B. (1). Para następnie z pieniędzmi udała się do samochodu, w którym oczekiwała M. K. i M. A.. Z przedmiotowych środków K. B. (2) pożyczyła M. K. kwotę 8000 złotych, które ta przekazała M. A.. Razem z K. B. (1) M. K. udały się do V. R. (1), aby przekazać jej kwotę 2000 złotych za potwierdzenie zatrudnienia i udostępnienie pieczętek firmy.

(dowód wyjaśnienia P. Z. (1) k. 300v-301v, 137v-138, wyjaśnienia M. K. k. 289v-300, 301v, K. B. (3) k. 209v-210, dokumentacja k. 195-199, 200-203,, opinia k. 391-397).

Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym i sądowym P. Z. (1) wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym, podobnie jak M. K.. P. Z. wyjaśniając przed sądem także przyznał się do popełnienia obu czynów i podkreślił, iż te pieniądze nie były dla niego. Podkreślił, iż poproszono go o wzięcie kredytu, więc pojechał na ulicę (...), gdzie były M. i K., które zapewniały go, że wszystko będzie spłacone. Wyjaśnił, iż choć wtedy nie pracował, to miał powiedzieć, że pracuję jako kurier. Podał, iż na początku miał wziąć pożyczkę w kwocie 1700 złotych, ale jak go zweryfikowano to nie mógł dostać takiej sumy i dostał pozwolenie na 900 złotych. Zaznaczył, iż był zakochany w K. B. (1) i nie wiedział czym to się skończy. Potwierdził również, iż razem z M., K., i M. udali się do (...), a rozdzielili się potem. Wskazywał, iż umowę o jego pracę, podpisali na masce samochodu. Podkreślił, iż M. wiedział po co poszli do (...) i był przy tym samochodzie, podczas wypełniania umowy, a V. dała im pieczętki i poszła. Podkreślił, iż ona osobiście przysłała do banku i rozmawiała z pracownikiem banku i potwierdziła, że jest jej pracownikiem. Podał, iż zanim udzielono mu kredytu, trzeba było przywozić jeszcze dokumenty i przywiozła je V.. Wyjaśnił, iż w tym czasie gdy otrzymał 16.900 złotych pożyczki, gotówką na rękę była z nim K.. Zaznaczył, iż jak wyszedł z banku to poszedł do auta, w którym czekali M. K., K. B. (1), M. A.. Zapewnił, iż przekazał pieniądze dla K., a następnie więzła je M., która powiedziała, że takie rzeczy, nie są za darmo, dlatego trzeba płacić i wszyscy poza nim poszli do V.. Nie wiedział kto podzielił pieniądze. Podkreślił, iż on nie dostał żadnych pieniędzy. Podał, iż poszedł sam do Prokuratury i przyznał się do winy, oraz domagał się aby sprawa poszła do Sądu. Zaznaczył, iż chciał pomóc, lecz był to jego błąd i takiego obrotu akcji się nie spodziewał. (k.300v-301, 137v-138).

M. K. wyjaśniając przed Sądem przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i podała, iż była głupia i popełniła błąd, lecz K. B. (1) chciała kredyt i pytała czy ma kogoś kto by wystawił pieczętkę. Przyznała, iż znalazła V. A., która była koleżanką M.. Wiedziała, że ma ona firmę, więc zapytała się jej, czy ona się zgodzi użyć tej pieczętki. Potwierdziłam, iż ta się zgodziła, ale zażądała za to kwoty 5000 złotych. Podała, iż w porozumieniu z K. B. (1), K. podjęły decyzję, że

V. dostanie te 5000 złotych. Przygotowała więc druczki do tej umowy i pojechały wraz z P. na ul. (...), gdzie doszła do nich V. A. z biura swojego i dała im pieczętkę. Wyjaśniła, iż ona przy niej, przy P., K. na masce samochodu je podpisała. Wskazała, iż P. miał wziąć tę pożyczkę i wraz z K. poszli do banku, i po chwili wrócili, bo pomylili bank, więc poszli do (...). Zapewniła, iż placówka dzwoniła do firmy (...), która potwierdziła zatrudnienie P., a ponieważ brakowało jakiś dokumentów, V. pojechała ona do miejscowości w której mieszka i je przywiozła do (...). Wskazała, iż po tym jak V. dostarczyła dokumenty, osoba prowadząca sprawę pożyczki miała do P. zadzwonić i po pewnym czasie dostał on telefon, że pożyczka została przyznana. Podała, iż P. przyniósł te pieniądze i dał je K., która pożyczyła jej 8000 złotych. Dlatego zadzwoniła do M. żeby oddać mu pieniądze jakie była mu winna. Wskazała, iż on przyjechał, więc pieniądze mu oddała i z K. poszła do auta V. której dała 2000 złotych, bo P. dostał kredyt 16.000 złotych. Przyznała, iż V. miała dostać 5000, ale dostała 2000 - w aucie na parkingu za (...) po czym odjechała, a oni pojechali do domu. Twierdziła, iż M. przyjechał tylko po pieniądze i taka była jego rola.

Po złożeniu na rozprawie wyjaśnień przez P. Z. (1) M. K. przyznała, iż relacjonował on prawdę odnośnie obecności M. A. i jego pełnej wiedzy o całym procederze. (k. 298v-299v, 145v-146)

M. A. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Wyjaśniając w toku dochodzenia odmówił składania wyjaśnień, (k. 176) zaś przed sądem podał, iż pożyczał M. pieniądze, bo wielokrotnie udzielał jej pożyczek po koleżeńsku. Przyznał, iż nie rejestrował ich w urzędzie skarbowym i nie prowadził ich ewidencji, lecz była mu ona dłużna 10.000 złotych. Podał, iż uiściła pierwszą ratę, a potem opóźniła się z płaceniem, choć zobowiązywała się, że chce spłacić te pieniądze. Wskazał, iż był po konsultacji z radcą prawnym i była forma mediacji z mamą M., aby ona na nią wpłynęła. Potwierdził postępy, choć nie dużych kwot i odbiegających od harmonogramu spłat jaki ustalili. Wyjaśnił, iż dniu 09/10 M. zadzwoniła do niego i powiedziała, że będzie miała dla niego całą kwotę - 6200 złotych, prosząc by przyjechał do centrum po pieniądze. Potwierdził, iż pojechał do centrum i odebrał swoje pieniądze, które wynikały z umowy pożyczki. Zaznaczył, iż nie wiedział skąd są te pieniądze, a wielokrotnie pożyczał pieniądze M. i ona wielokrotnie mu je oddawała i nigdy nie wynikał skąd ona ma pieniądze. Zaprzeczył, aby tego dnia był u M. w mieszkaniu, bo w tamtym okresie jego relacje z M. nie były zbyt poprawne. Miał do niej żal bo nie dotrzymywała słowa odnośnie spłat. Zapewnił, iż nie dawał jej żadnych zaświadczeń. Wskazał, iż w tamtym okresie nie pracował, bo skończył staż w okresie kwietnia czy marca, który odbywał w firmie (...), zarabiając między 900 złotych a 1000 złotych. Zaznaczył, iż mieszkał w domu rodzinnym i był na utrzymaniu rodziców. Wyjaśnił, iż w tym dniu był na korcie tenisowym i grał z kolegą w tenisa. (k. 300-300v)

V. R. (1) wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym odmówiła składania wyjaśnień. (k. 221) Wyjaśniając w Sądzie również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż czuje się poszkodowana w całej sytuacji, bo została wplątana w tę historię. Podkreśliła, iż zaświadczenia nie wystawiała, nie podpisywała żadnej dokumentacji. Przyznała, iż pani K. poprosiła ją o wypełnienie dokumentów ze stażu, ale nie podpisywała ich. Podała, iż nic jej nie wiadomo, żeby musiała jakieś dokumenty donosić, ani nie udostępniała swoich pieczętek firmowych a dostęp do niej miało wiele osób. Nie potwierdziła, aby P. Z. (1) był jej pracownikiem. Podkreśliła, iż nie wiedziała, że te osoby chcą uzyskać pożyczkę, te trzy osoby, a reszta oskarżonych chciała zeznać przeciwko niej, w jej sprawie rozwodowej. Podkreśliła, iż M. zależy na tym, żeby wszyscy spłacali jej kredyt, a zalega jej 3 tysiące złotych i nie jest zainteresowana tym, żeby to spłacić. Przyznała, iż wcześniej pan A. odbywał u niej staż i razem prowadzili spółkę cywilną. Podkreśliła, iż jedna jej pieczętka była w jego domu i jeszcze inne ze spółki cywilnej. Podała, iż K. B. (1) też nie zna i nie byłabym w stanie rozpoznać tych osób. Nie pamiętała takiej sytuacji, żeby się widziała przed bankiem z nimi i była zszokowana, że oni ją w to wszystko uwikłali. Podkreśliła, iż studiuje prawo i wiąże z tym przyszłość, a od 2012 roku prowadzi działalność gospodarczą w formie spółek cywilnych. Podała, iż nie otrzymała żadnego telefonu z banku, zaś w tym czasie realizowali dużo inwestycji, nasadzeń zieleni, zakładu utylizacji odpadów, było dużo umów i nie kojarzy by zatrudniała pana Z.. Nie wiedziała kto dostarczył do banku dokumenty, lecz to na pewno nie była to ona. Podkreśliła, iż nie odzyskała tej pieczętki do dziś. Podała, iż M. K. pożyczyła od niej pieniądze - 5 tysięcy, a oddała 2 tysiące i powiedziała, że nie odda więcej. Potwierdziła, iż odzyskała te 2 tysiące w gotówce bez żadnych potwierdzeń, a umówiła się z nią gdzieś na mieście. Wskazała, iż pożyczka była gdzieś 3 lata temu, a 2 tysiące złotych odzyskała w okresie letnim. (k. 457v-458)

K. B. (1) wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wskazała, iż pieniądze przeznaczyła na spłatę długów, a część pożyczyła znajomym. Zaznaczyła, iż szukała wówczas pracy i nie znalazła (k. 209v-210)

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych P. Z. (1), M. K. i K. B. (1). Wymienione osoby generalnie w toku całego postępowania relacjonowały zgodnie i logicznie. Ich relacje dostarczyły szczegółowych informacji o motywach ich działania, przebiegu poszczególnych czynności, jak i zachowaniu po uzyskaniu środków finansowych, w tym ich podziale.

Wprawdzie M. K. wyjaśniając pierwszy raz w Sądzie próbowała bronić oskarżonego M. A., eliminując jego obecność w czasie czynności sprawczej, a co za tym idzie świadomość uzgodnionych działań. Jednakże słysząc na rozprawie szczerze i konsekwentne relacje P. Z. (1) co do roli tego oskarżonego, wycofała swe wyjaśnienia i potwierdziła udział M. A. oraz wyjaśnienia P. Z. (1) w tym zakresie.

Podkreślić należy, iż relacje tych oskarżonych są nie tylko szczerze, jasne i konsekwentne, ale powiązane tak z sobą, jak i z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Powyższe stanowi, iż brak jest podstaw do ich podważenia.

Sąd zauważa, iż M. K. miała dług wobec M. A.. Oskarżony ten faktem tym usiłował zdyskredytować jej wiarygodność. Jednakże P. Z. (1) nie był w żaden sposób od niego zależny ani z nim powiązany. Natomiast jego relacje jako pierwsze wskazały, iż był tam cały czas wiedział po co podrabiane jest zaświadczenie, a dodatkowo otrzymał z uzyskanej pożyczki pieniądze na zaspokojenie jego długu. Wskazuje to na prawdziwość twierdzeń P. Z. (1). To właśnie M. K. z racji istniejącego pomiędzy nimi zobowiązania, oraz relacji koleżeńskich - chciała początkowo wyjaśniać na korzyść M. A., w celu uchronienia go od odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn. Dopiero widząc sprzeczność swych relacji wycofała te twierdzenia. Nie sposób więc uznać z jakich powodów wskazana trójka oskarżonych miałaby wyjaśniać na niekorzyść M. A. potwierdzając jego udział w zdarzeniu, obecność i zaangażowanie, czy otrzymane środki. Z uwagi na powyższe argumenty Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego jakoby nie miał świadomości o podejmowanych działaniach. Wręcz przeciwnie z relacji wymienionych oskarżonych wynika wprost iż uczestniczył w nich, akceptując przestępczy proceder w celu odzyskania niemałej dla niego kwoty pieniędzy. Za powyższym wskazuje także jego determinacja w celu odzyskania udzielonej M. K. pożyczki.

Tożsame okoliczności zachodzą wobec oskarżonej V. R. (2). Wymieniona w toku całego postępowania usiłowała dowieść podobnie jak M. A., iż nie brała udziału w działaniach w celu uzyskania pożyczki. Tym, niemniej zwłaszcza relacje M. K. i P. Z. (1) całkowicie podważają jej relacje. Konsekwentnie twierdzili oni, iż była w czasie rozmowy dostarczając pieczątki, a następnie potwierdziła rzekome zatrudnienie kredytobiorcy i dostarczyła umowę o numerze telefonu firmy. Dodatkowo M. K. podkreśliła, iż sama prosiła ją o udostępnienie pieczętek i potwierdzenie zatrudnienia, na co wymieniona miała przystać, żądając kwoty 5000 złotych za swój udział.

W ocenie Sądu relacje M. K. i P. Z. (1) są w tym zakresie wiarygodne i logiczne, a co więcej zasługują na pełne podzielenie. Niewątpliwie bez udziału osoby z firmy, na jaką wystawiono zaświadczenie, nie udałoby się go potwierdzić zatrudnienia telefonicznie, ani tym bardziej dostarczyć pieczętek i umowy wskazującej, że numer firmy na zaświadczeniu do niej należy. W tej sytuacji twierdzenia oskarżonej jakoby inne osoby miały odstęp do pieczętek są niewystarczające do obalenia wspólnej wersji pozostałych oskarżonych. Trudno też podzielić aby M. A. miał prowadzić z nią firmę jako stażysta. Nadto nie wykazano z jakiego powodu miałby się ona pojawiać w czasie przygotowania zaświadczenia. Nie ustalono w sprawie powodów dla których, tak M. K., jak i P. Z. (1) mieliby relacjonować na jej niekorzyść, gdyby nie brała udziału w ocenianych czynnościach. Fakt, iż podpis V. R. (2) na zaświadczeniu został nakreślony przez M. K. nie podważa tych relacji, zwłaszcza iż M. K. od początku potwierdzała te okoliczność, potwierdzoną dodatkowo opinią biegłych z zakresu badania pisma.

Z uwagi na powyższe okoliczności na uwadze Sąd podzielił w tym zakresie wyjaśnienia P. Z. (1), K. B. (1) i M. K., zaś sprzeczne nimi relacje M. A. i V. R. (2) uznał za przyjętą w sprawie linię obrony. Dodatkowo nawet P. Z. (3) wskazał, iż M. K. twierdziła po uzyskaniu pieniędzy, że trzeba za to teraz zapłacić, co potwierdza jej relacje o konieczności wypłacenia V. A. R. zapłaty za potwierdzenia zatrudnienia. Nawet przyznana kwota odzyskana od M. K. – 2000 złotych jest zgodna z wyjaśnieniami tej oskarżonej, która przyznała, iż taką kwotę wypłacono za potwierdzenie. Sąd nie dał wiary V. R. (1), iż pożyczyła ona M. K. kwotę 5000 zł, a te otrzymane 2 tysiące złotych stanowiły częściową zapłatę. Trudno wyjaśnić z jakiego powodu miałyby jej pożyczać pieniądze, zaś kwestia ta nie została w żaden sposób uprawdopodobniona dokumentami pisemnymi. Dodatkowo M. K. szczerze potwierdzała wysokość jej zadłużenia wobec M. A., jak i inne fakty obciążające jej osobę. Trudno wskazać dlaczego miałyby akurat tę część jej zadłużenia negocjować. Zgodność wyjaśnień M. K. i K. B. oraz P. Z. (1) spowodowały, iż Sąd nie uznał w tym zakresie wyjaśnień V. R. (2), uznając je jedynie za przyjętą linię obrony.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka A. M.. Wymieniona jest osobą obcą dla oskarżonych. Nie miała interesu w bezpodstawnym relacjonowaniu na niekorzyść którejkolwiek ze stron. Jej zeznania dotyczyły informacji o jakich dowiedziała się wykonując czynności służbowe, oraz wysokości szkody na dzień orzekania. O wiarygodności jej wskazuje zwłaszcza fakt, iż podawała tylko te informacje, których była pewna. Podała m.in., iż ktoś doniósł dokumenty potwierdzający numer telefonu w firmie (...). A. R.. Jednakże szczerze przyznała, iż nie wie kto to był, bo nie sprawdzała tej kobiety z dowodu osobistego.

Sąd podzielił sporządzone w sprawie opinie biegłych lekarzy psychiatrów dotyczące P. Z. i V. A.-R.. W obu przypadkach powołany zespół biegłych nie znalazł podstaw do zakwestionowania poczytalności obu oskarżonych. Sąd podzielił te opinie jako jasne, pełne i odpowiadające na postawione im pytania. Nadto wnioski z nich płynące, nie zostały podważone w toku przedmiotowego postępowania.

Z tożsamyh przyczyn Sąd podzielił opinię wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej. Wynika z niej, iż podpis o treści (...) w pozycji „pieczętka i podpis osoby upoważnionej do wystawienia zaświadczeń o zatrudnieniu i dochodzie” na zaświadczeniu o zatrudnieniu i dochodzie wystawionym 9 października 2015r. zostało nakreślone przez M. K.. Opinia ta została sporządzona w oparciu o pobrany materiał porównawczy, oraz materiał bez wpływowy. Dodatkowo wnioski z opinii korespondują z wyjaśnieniami samej M. K. oraz P. Z. (1), wobec czego brak jest podstaw do ich podważenia.

Z uwagi na powyższe w ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał winę P. Z. (1), M. K., V. R. (2), K. B. (1) i M. A. co do tego, iż działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) (...) im (...) z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22000 zł. poprzez przedłożenie w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobionego i nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo co miało istotne znaczenie dla uzyskania umowy pożyczki i w konsekwencji wprowadzili pracownika ww. (...) w błąd co do faktycznych możliwości i zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb z art. 297§1 kk w zw. z art. 270 par. 1 kk w zw. z art. 11§2kk. Jak również wobec P. Z. (1) i M. K. co do tego, że w dniu 4 października 2015r. w O. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 900 złotych wynikającej z umowy pożyczki nr (...) wprowadzając przedstawiciela (...) SA w błąd co do faktu zatrudnienia, osiąganych dochodów i faktycznych możliwości spłaty pożyczki oraz zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki tj. o przestępstwo z art. 286§1kk.

Wprowadzając bowiem w błąd co do faktu zatrudnienia, osiąganych dochodów i faktycznych możliwości spłaty pożyczki oraz zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki, jak również posługując się podrobionym i nierzetelnym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach doprowadzili pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ocena prawnokarna tych okoliczności nie ulega zmianie, nawet pomimo aktualnej spłaty pożyczki. Informacje te miały istotne znaczenie dla jej przyznania i zwiększały ryzyko instytucji ją udzielającej. Co więcej zachowanie P. Z. (1) i jego rodziców, pilnujących terminowej spłaty rat, żądających podpisania deklaracji wekslowych był niewątpliwą przyczyną zaangażowania części oskarżonych w jego spłatę. Tożsame okoliczności zachodzą w zakresie

czynu z punktu II albowiem w tym przypadku wprowadzono w błąd co do faktu zatrudnienia, osiągniętych dochodów i faktycznych możliwości spłaty pożyczki oraz zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki, przez osobę która ją brała. Sąd stoi na stanowisku, iż ewentualne spłacenie należności nie ma wpływu na zaistnienie czynu, a jedynie jest okolicznością łagodzącą, albowiem żadna instytucja udzielająca środków finansowych nie udzieli jej osobie nie posiadającej zatrudnienia.

Za powyższym przemawia już orzecznictwo wyrażone m.in., wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie II AKa 351/17 zgodnie z którym „... Niekorzystne rozporządzenie mieniem, o którym mowa w art. 286 § 1 k.k., to rozporządzenie, które jest niekorzystne z punktu widzenia osoby pokrzywdzonej, a powstanie szkody w mieniu nie stanowi koniecznego warunku do uznania, że doszło do realizacji tego znamienia. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to taka dyspozycja o charakterze majątkowym, która w efekcie skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego. W przypadku umów kredytowych niekorzystność rozporządzenia mieniem przez bank może wyrażać się udzieleniem kredytu obciążonego wyższym stopniem ryzyka czy bez odpowiedniego zabezpieczenia, pogorszeniu szans na odzyskanie należności....”

Sąd dodatkowo przyjął, iż w zakresie czynu z punktu I jego współsprawcami są nie tylko P. Z. (1), czy K. B. (1) lecz także M. K., M. A. i V. R. (2). W tym bowiem zakresie Sąd w pełni podzielił ugruntowany już w orzecznictwie sądów pogląd wyrażony m. in. postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018r. w sprawie V KK 210/17 zgodnie z którym „ Współsprawstwo obejmuje również takie działania, których podjęcie dyktuje czy wymusza dynamiczny rozwój wydarzeń, o ile postawa współdziałającego nie dostarczy podstaw do przyjęcia, iż nie akceptuje on działań niezgodzonych, wykraczających poza zakres wstępnego porozumienia. Jedynie wówczas możliwe jest uznanie, iż sprawca ten ponosi odpowiedzialność w granicach swego pierwotnego zamiaru, z wyłączeniem czynności stanowiących eksces współdziałających.”

Podobne stanowisko znalazło się w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 9 marca 2017r., w sprawie II AKa 28/17 w myśl którego „ 1. Działanie wspólnie i w porozumieniu w rozumieniu art. 18 § 1 k.k. nie ogranicza się do takich sytuacji, gdy wszystkie elementy i przebieg podjętego działania wynikają z uprzedniego uzgodnienia między współdziałającymi, lecz mieści w sobie również takie działania, których podjęcie dyktuje czy wymusza dynamiczny rozwój wydarzeń, o ile postawa współdziałającego nie dostarczy podstaw do przyjęcia, iż nie akceptuje on działań niezgodzonych, wykraczających poza zakres wstępnego porozumienia. Jedynie wówczas możliwe jest uznanie, iż sprawca ten ponosi odpowiedzialność w granicach swego pierwotnego zamiaru, z wyłączeniem czynności stanowiących nieakceptowany eksces współdziałającego.

2. Dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnoręcznie znamiona czynu zabronionego, czy nawet część tych znamion. Wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, ułatwiając bezpośrednio sprawcy realizację wspólnie zamierzonego celu. W rezultacie, o wspólnym działaniu możemy mówić nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, ale wykonane wcześniej przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie.

3. Każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innych współsprawcy współsprawców”

Z uwagi na powyższe uwzględniając zaangażowanie poszczególnych osób, świadomość wszystkich okoliczności – nierzetelnych informacji i podrobionych dokumentów jakie przedkładano o w celu wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego, godzenie się na przestępcze zachowanie i działanie w celu uzyskania korzyści majątkowej, również w formie odzyskania pożyczonych pieniędzy pozwoliła na przypisanie winy w zakresie czynu z punktu I aktu oskarżenia.

Podzielając cytowane powyżej poglądy Sąd oskarżonych K. B. (1), M. A., V. R. (1) uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu z tym tylko, iż ustalili, że użyli w ten sposób, że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobionego, nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czyn z art. 286§1kk w zb z art. 297§1kk i art. 270 §1kk w zw z art. 11§2kk i za to

z mocy art. 286§1kk w zb z art. 297§1kk i art. 270 §1kk w zw z art. 11§2kk opierając wymiar kary o art. 286§1kk w zw z art. 11§3kk skazał ich na kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżoną M. K. uznał za winną dokonania zarzucanych jej czynów i za to skazał ją :

- za czyn z punktu I z tym tylko, iż ustalił, że podrobiła w celu użycia a następnie użyli w ten sposób ,że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemnego podrobionego nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czynu z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk z mocy art. 286§1kk w zb. z art. 297§1kk w zw z art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk opierając wymiar kary o art. 286§1kk w zw z art. 11§3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z punktu II z mocy art. 286§1kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85§1i2 kk, art. 86§1kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie IV wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczono wobec M. K. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonym K. B. (1), M. A., V. A. R. i M. K. kary, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy w tym miejscu wskazać, że czyny oskarżonych charakteryzował się niemałym stopniem społecznej szkodliwości, na taką ocenę wpływ miał przede wszystkim rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem, jakim jest mienie, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nadto okoliczności i sposób jego popełnienia , jak też postać jego zamiaru.

Sąd za okoliczności łagodzące Sąd uznał przyznanie się M. K. i K. B. (1), jak też niekaralność M. A. i V. R. (2).

W tym stanie Sąd uznał, iż w sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające warunkowe zawieszenie orzeczonych im kar pozbawienia wolności. Wziął tu pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonych, ich dotychczasowy sposób życia oraz niekaralność M. A. i V. R. (2). Sąd w tych okolicznościach podzielił, że orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględnym jako bezcelowe. Oskarżeni nie są bowiem osobami zdemoralizowanymi i nie stanowią istotnego zagrożenia dla porządku prawnego.

Tym samym Sąd dał wyraz zasadzie „ultima ratio” kary pozbawienia wolności określając prymat kar wolnościowych przed karą pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia uznając, iż będzie ona wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary. W ocenie Sądu, po stronie tych oskarżonych istnieją bowiem przesłanki, które zawarte są w art. 69§1 i 2 kk , a które dają możliwość zastosowania wskazanego środka probacyjnego. Orzeczeniu tego środka towarzyszy przekonanie Sądu, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec nich celów kary, w szczególności z punktu widzenia zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Sądowi nie umknęło, iż K. B. została skazana wyrokiem w sprawie VII K 313/16 za czyn podobny, jednakże zapadł on 2 czerwca 2016 a uprawomocnił się 10 czerwca 2016r. Natomiast M. K. w sprawie VII K 765/15 , jednakże wyrokiem z dnia 8 marca 2016r. który uprawomocnił się 11 października 2016r. Tym samym w czasie popełnienia przestępstwa obie te oskarżone nie były prawomocnie skazane na kary pozbawienia wolności, co nie wykluczało zawieszenia wymierzonych im kar pozbawienia wolności.

Dlatego Sąd na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk, art. 73§1 kk art. 72§1pkt. 4 kk wobec M. A., V. R. (1) a na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§2 kk, art. 73§2 kk art. 72§1pkt. 1 kk wobec K. B. (1) wykonanie wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby oddał ich pod dozór kuratora sądowego i zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej lub nauki. Natomiast na podstawie art. 69§1i2 kk art. 70§1 kk, art.73§1 kk art. 72§1pkt. 4 kk wykonanie wymierzonej oskarżonej M. K. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby oddał ją pod dozór kuratora sądowego i zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej lub nauki.

Sąd omyłkowo nie zmienił podstawy prawnej obowiązku kontynuowania nauki lub pracy zarobkowej wskazanej wobec K. B. (1) w punkcie III, - pozostawiając art. 72§1 pkt. 1 kk gdy właściwą kwalifikacją prawną był art. 72§1 pkt. 4 kk. Była to jedynie omyłka pisarska.

Na podstawie art. 46§1kk orzeczono wobec K. B. (1) , M. A., V. R. (1) i M. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez solidarną zapłatę kwoty 13732,69 złotych na rzecz (...) (...) im (...) z siedzibą w G., solidarnie z P. Z. (1) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2015r.,

W ocenie Sądu orzeczony obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, będzie naturalną konsekwencją popełnienia przedmiotowego czynu oraz realną dolegliwością.

Na podstawie art. 230§2 kk zwrócono (...) oddział O. dowody rzeczowe w postaci – wniosku o przyznanie kredytu – (...), umowy pożyczki (...) harmonogramu spłat (...), deklaracji członkostwa (...), dyspozycji wypłaty przelewem (...), umowę o kartę płatniczą (...) wniosku o wydanie karty płatniczej (...) potwierdzenia przyjęcia wniosku (...), wniosku (...), a na podstawie art. 44§2 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów w postaci kopi dyspozycji przelewu (...), kopi umowy o pracę (...), kserokopii dowodu osobistego (...) . Jednocześnie na podstawie art. 44§2 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie (...) Również na podstawie art. 230§2 kk zwrócono (...) SA w W. dowody rzeczowe w postaci – wniosku o przyznanie pożyczki – (...), umowy pożyczki (...).

W ocenie Sądu szczególne okoliczności zachodziły po stronie P. Z. (1). Wymieniony zawierał przedmiotowe transakcje jednakże to jego zachowanie doprowadziło do ujawnienia obu przestępstw, jak też do regulacji powstałego zadłużenia. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 66 §1 i 2 kk i art. 67§1i 3 kk postępowanie karne wobec P. Z. (1) warunkowo umarzył tytułem próby na okres lat 3 (trzech) wobec ustalenia, iż oba zarzucane mu przestępstwa z punktu I i II stanowią wypadek mniejszej wargi przestępstwa z art. 286§3 kk, nadto ustalili, że w zakresie czynu z punktu I, iż użyli w ten sposób, że przedłożyli w zamiarze uzyskania umowy pożyczki pisemne podrobione, nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie netto w wysokości 2121,46 zł z tytułu zatrudnienia w (...) P. (...) sp. Zoo tj czynu z art. 286§3kk w zb. z art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw z art. 11§2kk , a w zakresie czynu z punktu I i z art. 286§3kk w zakresie czynu z punktu II.

Ustalając w wypadku obu zarzucanych P. Z. (1) czynów wypadek mniejszej wagi Sąd oparł się min na poglądzie Sądu najwyższego wyrażonego postanowieniem z 7 czerwca 2017r. w sprawie III KK 118/17 zgodnie z którym „O uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje całościowa ocena jego społecznej szkodliwości, jako zmniejszonej do stopnia uzasadniającego wymierzenie kary według skali zagrożenia ustawowego przewidzianego w przepisie wyodrębniającym wypadek mniejszej wagi, w kategorii przestępstw określonego typu. Na ocenie tej ważą przesłanki dotyczące zarówno przedmiotowej, jak i podmiotowej strony czynu.

2. Uchybienia przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu mogą przybierać dwojaką postać, tj. obrazy prawa materialnego oraz błędu w ustaleniach faktycznych. Błąd co prawa materialnego występuje wówczas, gdy przy ocenie stopnia karygodności czynu pominięto okoliczności (lub okoliczność) wymienione w art. 115 § 2 k.k. lub wzięto pod uwagę okoliczności (lub okoliczność) niewyszczególnione w tym przepisie. Błąd w ustaleniach faktycznych występuje natomiast wtedy, gdy okolicznościom z art. 115 § 2 k.k. przydano zbyt dużą lub zbyt małą rangę.

3. Okoliczność, czy czyn zabroniony był incydem, czy też tylko jednym z wielu tego rodzaju zdarzeń w życiu sprawcy, nie może mieć - mając na uwadze zamknięty katalog kwantyfikatorów społecznej szkodliwości z art. 115 § 2 k.k. - wpływu na ocenę stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Z podobnych względów za okoliczność wpływającą na stopień społecznej szkodliwości czynu nie może być również uznany fakt naprawienia przez sprawcę wyrządzonej przestępstwem szkody.”.

Sąd uznał bowiem, iż w sprawie zachodziły podstawy do warunkowego umorzenia postępowania wobec tego oskarżonego. Czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą pozbawienia wolności do 5 lat. Ponadto charakter przedmiotowego czynu i okoliczności jego popełnienia nie budziły wątpliwości, a stopień zawinienia oskarżonego,

jak i stopień społecznej szkodliwości czynów, nie były znaczne. Oskarżony nie był karany sądownie, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Również postawa oskarżonego po popełnieniu przedmiotowych czynów, w żaden sposób nie starał się utrudniać prowadzonego postępowania, starając się wyjaśnić jak doszło do ich popełnienia, w ocenie Sądu uzasadniają przyjęcie, że wymieniony w przeszłości nie popadnie w ponowny konflikt z prawem.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności, w ocenie Sądu, zasadnym było warunkowe umorzenie postępowania wobec wymienionego. Zarówno stopień zawinienia, jak i stopień społecznej szkodliwości czynów nie jest znaczny, jego okoliczności nie budzą wątpliwości, zaś postawa oskarżonego, jego warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przyjęcie, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on w przyszłości przestrzegać porządku prawnego. Sąd uwzględnił wobec tego oskarżonego fakty związane z jego stanem psychicznym, łatwowiernością i naiwnością. Nie może pozostać niezauważone, iż chłopak zgodził się zawierać pożyczki na prośbę dziewczyny w której był zakochany i z którą wiązał swą przeszłość. Na powyższe wskazuje również fakt, iż w obu wypadkach obie pożyczki zwrócił nie oczekując jakiegokolwiek gratyfikacji. Sąd jednocześnie orzekł obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 13732,69 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2015r. na rzecz (...) (...) im (...) z siedzibą w G., solidarnie z K. B. (1), M. A., V. R. (1) i M. K. w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku.

W tych okolicznościach tak wymierzone oskarżonym kary są adekwatne do stopnia ich winy, uwzględniają też cele kary jakie mają wobec nich osiągnąć tak wychowawcze jak i zapobiegawcze, a dodatkowo uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynów.

Mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonych Sąd na podstawie art. 624§1 kpk uznał, iż nie są oni w stanie uiścić kosztów sądowych i opłaty na rzecz Skarbu Państwa, zwłaszcza wobec rozmiaru orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.

Nadto zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. H. 672 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego P. Z. (1) wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 154,56 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 629 kpk zasądzono solidarnie od K. B. (1), M. A., V. R. (1) i M. K. i P. Z. (1) na rzecz (...) (...) im (...) z siedzibą w G. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków pełnomocnika.